

ner, og dets Udførelse maatte derfor forhindres. De sølyndige Medlemmers Dom gik altsaa Projectet imod, deres Betænkning kom for Borgerrepræsentationen, som erklærede sig for den og mod, at der gaves Concession paa Hr. Andersens Plan. Den daværende Indenrigsminister, som var en anden end den, der havde bragt denne Sag i Gang, vilde imidlertid ikke dermed lade Sagen falde; han vilde ikke ligefrem nægte Concessionen, men stillede den kun i Bero. Nu havde Borgerrepræsentationen paataget sig Forpligtelse til at lade foretage Arbejder i den gamle Havn, og disse vare den væsentligste Grund til at hindre Kallebodprojectets Udførelse; der blev ogsaa i den Anledning fra Havneraadets Side udarbejdet en Plan, som blev indsendt til Indenrigsministeriet den 12te Marts 1863. Denne Plan, som er mig fuldkommen bekjendt, har jeg ikke Noget imod; tværtimod, den indeholder flere gavnlige Puncter og Ting, som ere af Interesse for Staten i det Hele taget. Men den gaaer efter min Mening ud fra et noget snevert Standpunkt og vil ikke tilfredsstille de Krav, som i Fremtiden kunne ventes at blive stillede til vor Havn. Desuagtet mener jeg at kunne billige Planen, navnlig fordi det er en Plan, hvis Udførelse strækker sig gennem en længere Arrække, hvilket altid ved saadanne Arbejder er gavnligere end Udførelsen i et kortere Tidsrum. Dermed var altsaa Kallebodprojectet blandt Autoriteterne sunket ned, hvorimod den endnu holdtes oppe i den offentlige Mening, og jeg troer ikke, at det er godt ganske at kimsse ad den offentlige Mening, eftersom det ofte har viist sig, at Folk, der ikke ere Fagmænd, see saadanne Sager langt klarere end Folk af Faget, der let fyltes ind i Detailarbejder, og kun see paa Emaating, hvorved de ofte miste det klare Overblik. Jeg kunde nævne et Exempel i saa Henseende, som er forekommet her i Kjøbenhavn for ikke lang Tid siden, nemlig da der var Tale om at flytte Sernbanegaarden. Dengang tilbød den offentlige Mening sig at komme frem for Fagmændene med en Plan om at flytte Banegaarden fra den sydlige til den nordlige Side af Veien; men Fagmændene sagde, at det var ravgalt, Sernbanedirectionen satte sig derimod, og paa

Generalforsamlingen blev der stemt til Fordeel for Directionen; men neppe vare Actionairerne gaaede fra hinanden, førend der skete et Omflag, idet Directionen et halvt Aar efter meente, at det dog vilde være rigtigt at flytte Banegaarden Nord paa til det Sted, hvor den nu ligger. Efterat man havde spildt endeel Penge, kom man altsaa tilbage til den Plan, som var bleven fremsat af den offentlige Mening. — Den omtalte Plan for Arbejder i den gamle Havn deler sig i 3 Dele; den første Deel angaaer Arbejder Nord for Tolbboden i Indretheden, den anden angaaer Arbejder i selve Havnen, og den tredje Arbejder Syd for Langebro, og det er disse sidste Arbejder, vi her have med at gjøre, hvorved det maa erindres, at der ifølge Kallebodprojectet forelaa en Plan for en heel Forandring af Terrainet Syd for Langebro, en Plan for Tilveiebringelsen af en D. Den store Plan gik ud paa at tilveiebringe $3\frac{1}{4}$ Million Kvadratalen nyt Areal til industrielle Anlæg Syd for Langebro; den indstrænkede Plan gik vel kun ud paa at tilveiebringe 1 Million Kvadratalen, men det var dog allerede endeel. Ifølge Havneraadets nye Plan vilde man have den Tilfredsstillelse at faae et Løb fra Havnen til Gasværket, som er Sønden for Langebro, og man vilde tillige faae den Trang tilfredsstillet, som — saaledes som det tydelig er blevet udtalt — var tilstede til at indvinde Land Syd for Langebro til industrielle Anlæg. Her komme vi altsaa til det Punkt, hvor disse 2 Planer, den gamle og den nye, mødes. Nu er Et af To Tilfældet. Enten har Havneraadet i sin Plan optaget en Deel af det Andersen-Murray'ske Project, og i saa Fald har det ikke handlet ganske rigtig ved ikke iforveien at have forhandlet med Grosferer Andersen og Mr. Murray om denne Plan, eller ogsaa har man ikke gjort det, men i saa Fald har man præjudiceret Spørgsmaalet om Kallebodstrands Uddybning. Derfor man vil tage de to Kort, nemlig Mr. Murray's og Havneraadets, for sig, eller, rettere sagt, tegne det ene paa gennemsigtigt Papir og lægge det ovenpaa det andet, saa vil man see, at de linier, som Mr. Murray har foreslaaet for Canalløbet, ikke ganske ere de samme som de, der findes paa Havneraadets Plan, og jeg skal